

Wesoły Ryjek

autor: Wojciech Widłak
ilustracje: Agnieszka Żelewska

Żółw przytulanka

Dzień dobry, nazywam się Wesoły Ryjek. Mam mamę, tatę, żółwia przytulankę, ogonek, no i ryjek. Wesoły.
(W. Widłak, *Wesoły Ryjek*, rozdział pt. *To ja, Wesoły Ryjek!*, str. 3)

Dziś pojechaliśmy z mamą, tatą i moim żółwiem przytulanką na wyprawę [...] Najpierw nie bardzo mnie to wszystko przekonało, ale w końcu tata powiedział, że może sprawdzimy, jak się to nowe nieznanne spodoba mojemu żółwiowi przytulance. Wysiedliśmy i mój żółw wcale nie narzekał [...]

(W. Widłak, *Wesoły Ryjek*, rozdział pt. *Nieznane*, str. 18, 21)

Dziś tata obiecał mi, że zbudujemy szałas [...]

Tata przynosił duże gałęzie, ja przynosiłem małe gałęzie, a mój żółw przytulanka przynosił niewidzialne gałęzie, bo innych by chyba nie udźwignął. Potem zaczęliśmy układać te gałęzie w coś, co trochę przypominało namiot, ale bardzo rozczochrany [...]

Mój żółw przytulanka zbudował sobie szałas obok naszego szałas. Jego szałas był niewidzialny, bo z niewidzialnych gałęzi da się zbudować tylko niewidzialny szałas.

(W. Widłak, *Wesoły Ryjek*, rozdział pt. *Szałas*, str. 22)

Dziś tata poszedł do pracy, więc lepiłem tylko z moim żółwiem przytulanką. Mama wyniosła nam stolik, krzesło i plastelinę do ogrodu, a ja wyniosłem mojego żółwia przytulankę i zaczęliśmy lepić. Na początku szło mi trudno, bo nie było nikogo, kto by mi podpowiadał, co lepić [...] Liczyłem na mojego żółwia, ale on był akurat małowówny. Patrzyłem na niego i patrzyłem, a on cały czas milczał. I wtedy pomyślałem, że przecież mogę ulepić żółwia! Dalej poszło już łatwo.

(W. Widłak, *Wesoły Ryjek*, rozdział pt. *Plastelina*, str. 30)

Rozejrzałem się dookoła i wydało mi się, że coś zagląda przez nasze okno. Nawet mój żółw przytulanka nabral jakiegoś takiego dinozaurzego wyglądu i chyba zrobił się większy.

(W. Widłak, *Wesoły Ryjek*, rozdział pt. *Dinozaury*, str. 40)

Dziś czekałem na śnieg. Wczoraj też czekałem, i przedwczoraj, i jeszcze w czwartek w zeszłym roku chyba też czekałem. A mój żółw przytulanka ze mną, bo on jest prawdziwym przyjacielem, to znaczy nie opuszcza mnie w biedzie. Tak powiedział tata.

(W. Widłak, *Wesoły Ryjek*, rozdział pt. *Śnieg*, str. 43)

CEL ZAJĘCIA:

porozmawiać o koleżeństwie, przyjaźni i przyjaciółach;
ustalić, jakie są cechy i czyny prawdziwego przyjaciela;
wykonać żółwia z papieru.

PLAN ZAJĘCIA:

I. Czytamy lub opowiadamy dzieciom fragmenty książki W. Widłaka *Wesoły Ryjek*, w których pojawia się żółw przytulanka; podkreślamy przy tym zachowania Ryjka i „zachowania” żółwia. Oglądamy żółwia przytulankę na ilustracjach w książce.

II. Proponujemy, by dzieci narysowały żółwia przytulankę, a w tym czasie możemy wspólnie się zastanowić, czy jest on przyjacielem Ryjka:

- Jak wygląda żółw przytulanka? Czy jest duży? Czy ma twardy pancerz na grzbiecie i skorupę pod brzuchem? Jakiego jest koloru?
- Czy zawsze jest z Wesołym Ryjkiem? Czy pomaga mu? Jak się zachowuje? (nie kaprysi w nieznanym, siedzi z Ryjkiem przy oknie, czekając na śnieg, „buduje” szałas, „poluje” z Ryjkiem na bizona i in.)
- Czy żółw robi to wszystko naprawdę? (żółw to tylko zabawka, z którą bawi się Ryjek)
- Czy Ryjek ma innych przyjaciół? (tak, rodziców, którzy nim się opiekują, poświęcają mu czas, z nim bawią)

ciąg dalszy w części 5.2

Wesoły Ryjek

autor: Wojciech Widłak

ilustracje: Agnieszka Żelewska

ciąg dalszy scenariusza (patrz 5.1)

Podsumowując tę część zajęcia, podkreślamy, że Ryjek uważał żótwia przytulankę za swojego przyjaciela, spędzał z nim dużo czasu, bawił się i dzielił swoimi problemami, ale była to jednak zabawka. Prawdziwym przyjacielem człowieka jest inny człowiek.

III. Rozmawiamy o tym, czym jest przyjaźń i jaki jest prawdziwy przyjaciel:

- Z jakimi dziećmi lubimy się bawić? Czy lubimy kolegów, którzy wyśmiewają innych, nie lubią się dzielić, zabierają i niszczą zabawki, nie chcą pomóc?
- Czy lubimy kolegów wesołych, życzliwych, towarzyskich?
- Co trzeba robić, żeby zabawa z innymi była wesoła i podobała się wszystkim?
- Co można zrobić, żeby nikt nie czuł się źle w czasie wspólnej zabawy?
- Jakie zachowania wobec kolegów są niedozwolone? (wyśmiewanie się, obrażanie, zabieranie zabawek, przechwalanie się). A jakie są pożądane? (uśmiech, dzielenie się, ustępowanie)
- Jak rozumiesz słowa, które powiedział tata Wesołego Ryjka: prawdziwych przyjaciół poznaje się w biedzie?

Podsumowując, postaramy się prostym, zrozumiałym dla dzieci językiem przedstawić, czym jest przyjaźń, nie zapominając o takich jej elementach jak bezinteresowność, zaufanie, gotowość do pomocy, poświęcanie czasu, dzielenie się. Wymieńmy jeszcze raz cechy dobrego kolegi: życzliwość, otwartość, pomysłowość w zabawach, gotowość do dzielenia się i ustępowania. Pokażmy też, co daje nam przyjaźń: pomaga w smutkach, sprawia, że radość jest większa, daje poczucie bezpieczeństwa. Na końcu możemy podkreślić, że prawdziwymi przyjaciółmi dla dziecka mogą też być rodzice, którzy o nie dbają, poświęcają mu czas, bawią i umieją rozwiązać wszystkie dziecięce problemy.

IV. Proponujemy dzieciom wykonanie żótwia z papieru.

Propozycje prac plastycznych i zadań dla dzieci:

1. Żółw

Potrzebne będą: wydruk 13 z *Materiałów...*, białe i zielone kartki z bloku technicznego, klej „Magic”, kredki, nożyczki.

Wykonanie:

1. Pokoloruj ciało żótwia z wydruku 13. Narysuj oczy i nos na głowie.
2. Wytnij ciało żótwia i naklej na bardziej sztywną kartkę z bloku technicznego.
3. Zrób nacięcie w wyznaczonym miejscu.
UWAGA! Bądź bardzo ostrożny, pracując z nożyczkami!
5. Sklej miejsce nacięcia, tak aby skorupa żótwia zrobiła się wypukła, a biała, niepokolorowana część schowała się pod spód.
6. Przyklej łapki i głowę swojego żótwia do zielonej kartki papieru.

Miłej zabawy!

Czy wiesz, że...

- Żółwie razem z krokodyłami, jaszczurkami, węzami zalicza się do gadów. Gady są zmiennocieplne, co oznacza, że nie są one zdolne do utrzymania stałej temperatury. Regulując ciepłotę ciała, zwierzęta te muszą poruszać się między ciepłymi a zimnymi miejscami oraz wygrzewać się na słońcu, aby uzyskać energię potrzebną do życia.
- Żółwie wodne i lądowe są gadami, których tułów pokryty jest twardą skorupą. Pancerz na grzbiecie nosi nazwę karapaksu, jego część brzuszna to plastron.
- Żółwie to bardzo spokojne i powolne zwierzęta. Żywią się roślinami i małymi zwierzętami; nie mają zębów, tylko szczęki z ostrymi krawędziami. Mogą żyć bardzo długo, niektóre nawet ponad 100 lat.
- Żółwie mieszkające w wodzie składają jaja w przybrzeżnym piasku, aby ogrzewało je słońce. Małe żółwiki po wykluciu się z jaj samodzielnie docierają do wody.
- Żółwie zamieszkują przede wszystkim obszary gorące. W chłodniejszym klimacie w zimie zapadają w sen. Wśród żółwi są prawdziwe olbrzymy. Tak, żółw słoniowy osiąga 1,5 m długości, a żółw skórzasty może mierzyć nawet do 2,5 m i ważyć ponad 800 kg.